Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36948
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

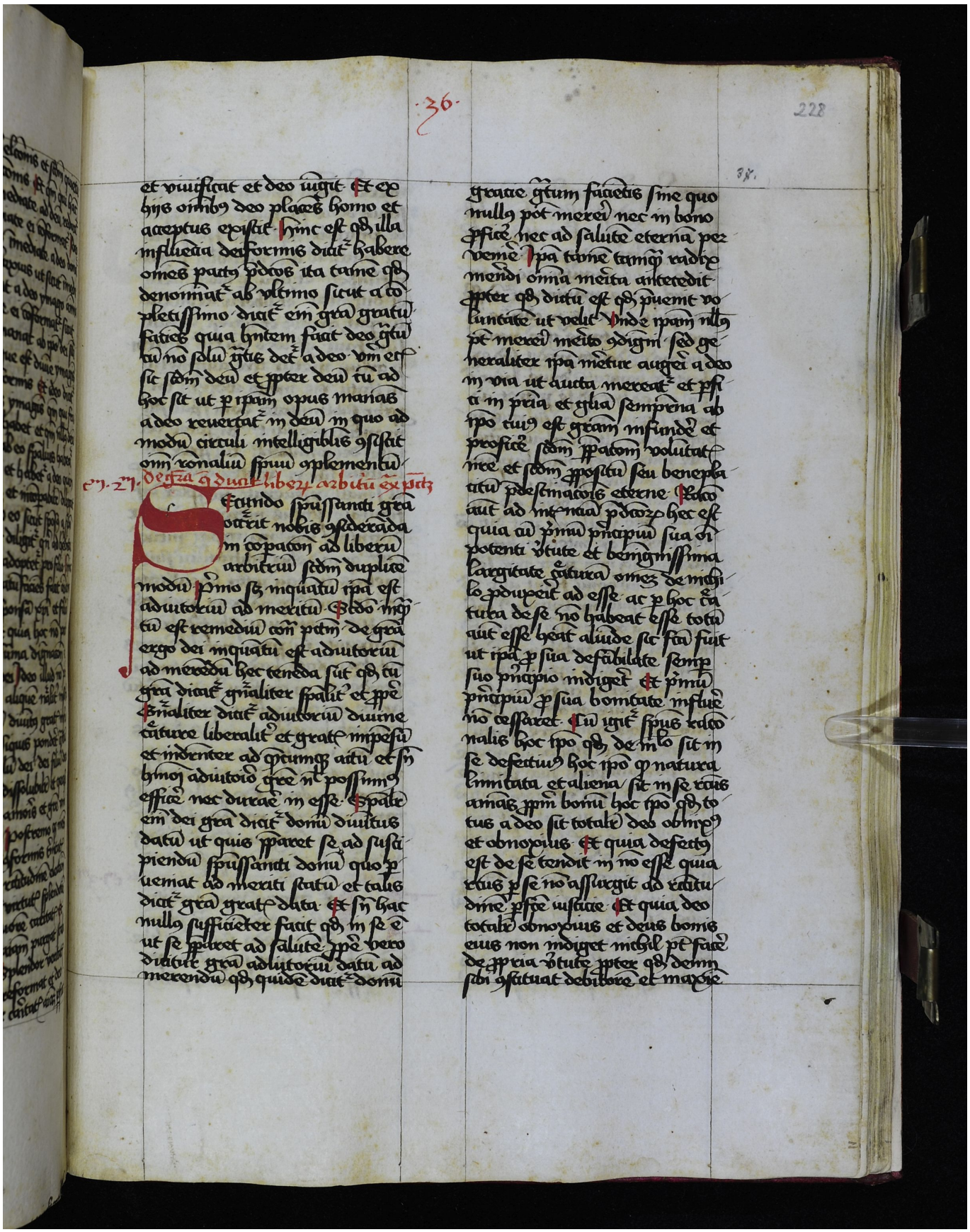

·36· 228

et vivificat et deo iungit. Et ex
his omnibus deo placens homo et
acceptus existit. Hinc est quod illa
influencia deiformis dicitur habere
omnes partes perfectas ita tamen quod
denominatur ab ultimo sicut a com
pletissimo dicitur enim gracia gratum
faciens quia hominem fiat deo gratum
non solum gratus detur a deo verum et
fit secundum deum et propter deum tu ad
hoc fit ut per ipsam opus manias
a deo reverteris in deum in quo ad
modum circuli intelligibilis consistit
omni rationalium spirituum complementum

Cap. 27. De gracia quod liberum arbitrium exercetur

Secundo spiritus sancti gracia
porrexit nobis quod cooperando
in cooperacione ad liberum
arbitrium secundum duplicem
modum. Primo scilicet inquantum ipsa est
adiutorium ad meritum. Secundo inquan
tum est remedium contra peccatum de gracia
ergo dei inquantum est adiutorium
ad merendum hoc tenenda sunt quod tu
gracia dicitur gratificaliter salutem et prope
finaliter dicitur adiutorium divine
caritatis liberalitate et gratis impertitum
et indenter ad quemque actum et sin
gulos adiutorio gracie ut possimus
efficere nec durare in esse. Et patet
enim dei gracia dicitur donum divinitus
datum ut quis paratus sit ad suscipiendum
spiritus sancti donum quo perveniat ad meriti statum et talis
dicitur gracia gratis data. Et sine hac
nullus sufficienter facit quod in se est
ut se paratum ad salutem. Prope vero
dicitur gracia adiutorium datum ad
merendum quod quidem dicitur donum
gratuitum faciens sine quo
nullus potest mereri nec in bono
efficere nec ad salutem eternam per
venire. Ipsa tamen tamquam radix
mendi omnia merita antecedit
propter quod dictum est quod praevenit vo
luntatem ut velit. Unde ipsam nullus
potest mereri merito condigni sed ge
neraliter ipsa mereri augmentum a deo
in via ut aucta mereatur et ipsa
in patria et gloria sempiterna ab
ipso cuius est gratiam infundere et
proficere secundum paternum voluntatem
nec secundum propositum seu beneplacitum
predestinationis eterne. Secundo
autem ad meritum pertinet hoc est
quia ad primum principium sua omni
potenti virtute et benignissima
largitate conferens omnes de nihilo
produxerit ad esse ac per hoc crea
tura de se non habeat esse totum
aut esse habet aliunde sicut factum fuit
ut ipsa per sua defectibilitate semper
suo principio indiget. Et primum
principium per sua bonitate influen
do cessaret. Cum igitur spiritus rationalis
hoc ipso quod de nihilo sit in
se defectivus hoc ipso quod natura
limitata et aliena sit in se tenus
amans primum bonum hoc ipso quod to
tus a deo sit totaliter deo obnoxius
et obnoxius. Et quia defectus
est de se tendit in non esse quia
tenus per se non assurgit ad entitu
dinem perfecte iustitie. Et quia deo
totaliter obnoxius et deus bonis
eius non indiget nihil potest facere
de propria virtute propter quod demum
sibi constituat debitore et maxime